

Fremsendelse kan ske på enhver måde, som kan efterlade et skriftligt spor, og således at fuldbyrdelsesstaten kan fastslå ægtheden. I udkast til rammeafgørelse om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på bødestraffe og til rammeafgørelse om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse af afgørelser om konfiskation er der mulighed for, at den fuldbyrdende myndighed kan anmode om at få tilsendt den originale afgørelse eller en bekræftet genpart heraf.

Efter rammeafgørelserne kan Danmark kræve, at attesterne skal være udfyldt på dansk. Det er Justitsministeriets opfattelse, at dette krav indtil videre bør fastholdes. Dette skal bl.a. ses i lyset af, at beslaglæggelseskendelser skal forelægges for retten inden for en meget kort frist.

Rammeafgørelserne giver alle mulighed for at afslå fuldbyrdelse, hvis attesten ikke foreligger, er mangelfuld eller er i åbenbar uoverensstemmelse med den pågældende afgørelse. Denne mulighed er indsat i lovforslagets §§ 7, stk. 1, nr. 1, 21, stk. 1, nr. 1, og 34, stk. 1, nr. 1.

I modsætning til attesten bliver selve afgørelsen ikke oversat i forbindelse med fremsendelse af en fuldbyrdelsesansøgning. I praksis vil prøvelse af, om attesten er i åbenbar uoverensstemmelse med afgørelsen, derfor i nogle tilfælde være meget begrænset. Det vil f.eks. uanset sprog kunne konstateres, hvis der er anført forskellige datoer for afgørelsen.

For så vidt angår afgørelser om bødestraf og konfiskation er der mulighed for at udsætte fuldbyrdelsen i det nødvendige tidsrum, hvis det findes nødvendigt at tilvejebringe en dansk oversættelse af afgørelsen. Denne udsættelsesgrund må forstås som en udsættelse af selve konstateringen af, om betingelserne for fuldbyrdelse i Danmark er opfyldt. Det kan være relevant at tilvejebringe en oversættelse af afgørelsen, hvis der er mistanke om, at attesten er i åbenbar uoverensstemmelse med afgørelsen, men hvor det på grund af sprogsværligheder ikke med sikkerhed kan konstateres, jf. afslagsgrundene i § 21, stk. 1, nr. 1, og § 34, stk. 1, nr. 1. Oversættelse sker i givet fald for dansk regning.

En tilsvarende udsættelsesmulighed findes ikke med hensyn til beslaglæggelseskendelser. I disse tilfælde lægges attestens oplysninger til grund.

Spørgsmålet om muligheden for oversættelse af den underliggende udenlandske beslaglæggelseskendelse har i høringsfasen været rejst af blandt andre Dommerforeningen, som kritiserer, at domstolene skal fuldbyrde udenlandske afgørelser, hvis indhold

dommerne for visse sprogs vedkommende ikke har mulighed for at gøre sig bekendt med.

Rammeafgørelsen om fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af kendelser om indfrysning af formuegoder eller bevismateriale opererer med en vejledende tidsfrist på 24 timer for afgørelse af spørgsmålet om fuldbyrdelse. Denne vejledende frist er indeholdt i lovforslagets § 50. Hvis anklagemyndigheden er i stand til at fremskaffe en oversættelse inden for fristen, er der naturligvis ikke noget til hinder herfor, men det vil som oftest ikke vil være muligt.

Rammeafgørelsen indeholder imidlertid som nævnt ovenfor ikke som de to øvrige rammeafgørelser hjemmel til, at afgørelsen af spørgsmålet om fuldbyrdelse kan udsættes med henvisning til, at man afventer oversættelse af den underliggende kendelse. Denne forskel må antages at være begrundet i, at rammeafgørelsen om fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af kendelser om indfrysning af formuegoder eller bevismateriale vedrører et foreløbigt retsmiddel, hvorimod de to andre rammeafgørelser vedrører endelige afgørelser. Det skal endvidere ses i sammenhæng med, at formålet med rammeafgørelserne er at forenkle og effektivisere procedurerne mellem medlemsstaterne, samt at rammeafgørelserne og dermed lovforslaget bygger på den forudsætning, at de oplysninger, der er indeholdt i attesten, som udgangspunkt vil være tilstrækkelige til at træffe afgørelse om, hvorvidt afgørelsen kan fuldbyrdes i Danmark.

Justitsministeriet finder, at rammeafgørelsen ikke giver mulighed for at indføre en ordning, hvorefter det kan besluttes, at afgørelsen om fuldbyrdelse af en beslaglæggelseskendelse skal afvente en oversættelse af den underliggende kendelse.

Rammeafgørelserne om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på bødestraffe og på konfiskation pålægger Danmark en forpligtelse til at høre udstedelsesstaten, inden der træffes afgørelse om afslag på grund af mangler ved attesten. Denne forpligtelse er gentaget i lovforslagets §§ 22 og 36.

Rammeafgørelsen om fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af kendelser om beslaglæggelse af formuegoder eller bevismateriale indeholder ikke en tilsvarende forpligtelse. Det vil dog i nogle situationer kunne være formålstjenligt at høre udstedelsesstaten vedrørende formelle mangler ved attesten, inden der træffes afgørelse om afslag.

Det følger af forvaltningslovens § 7, stk. 2, at en forvaltningsmyndighed skal videresende en skriftlig henvendelse, som ikke vedrører dens sagsområde, til rette myndighed. Det forudsættes, at domstolene tilsvarende videresender anmodninger, som de måtte